

VII Українська олімпіада з лінгвістики

14—15 березня 2020 р.

Критерії оцінювання задач командного туру

Колобок («ЕМ»)

Завдання 1 (46 балів):

— **по +2 бали** за кожну правильну відповідність.

Завдання 2 (17 балів):

— **по +1 балу** за кожну правильну або майже правильну відповідь.

Завдання 3 (37 балів):

— усі слова, крім дієслів:

- **+2 бали** за повністю правильну відповідь;
- **+1 бал**, якщо наведена відповідь має правильний корінь;

— дієслова:

- **+3 бали** за повністю правильну відповідь;
- **+2 бали** за відповідь з неправильною формою суфікса інфінітива;
- **+1 бал** за відповідь, що має правильний корінь, але стоїть не в інфінітиві.

Множина («Ес» та «Ех»)

Як зазначено в умові задачі, підсумковим балом за роботу є кількість правильно відновлених відповідно до запропонованих командою правил форм множини для поданого набору з 1000 іменників.

Багато команд виписували правила, що не узгоджуються з умовою або й просто її порушують:

- «Такі й такі слова не змінюються» є некоректним правилом: як сказано в умові задачі (і як часто трапляється у житті тієї чи іншої мови), усі слова мають пройти однаковий шлях змін — навіть якщо фінальна форма деяких слів виявиться такою ж, як початкова.
- Правила, що спираються на відміну, групу, рід тощо створюють замкнене коло при утворенні похідної форми. Якщо за визначенням тверда та м'яка групи відрізняються м'якістю закінчення, то, звичайно, слова твердої групи будуть закінчуватися на *-и*, а м'якої — на *-і*. Але що, власне, є джерелом цієї відмінності?.. З таких міркувань подібні правила явним чином заборонено в умові.
- Правила на кшталт «між двома приголосними з'являється *-е-* або одна з приголосних випадає» неоднозначні і не допомагають з'ясувати, яку саме форму множини матиме слово.
- Міркування на рівні звуків, а не символів (які також явним чином заборонено умовою) тлумачилися при перевірці залежно від контексту. Скажімо, «м'які приголосні» на практиці часто замінялися на «*й* чи *ь*», а тверді — як «приголосна, крім *й*».
- Умова забороняла також спиратися на походження слова й подібні ознаки. Зокрема, через це «суфікс» у роботі тлумачився як «кінцівка слова», а «корінь» — просто як «слово».

Некоректні правила ігнорувалися, тобто заміни продовжувалися так, наче цих правил не було.

Нарешті, якщо в правилі перелічувалися конкретні слова, при оцінюванні роботи враховувалося лише одне (перше) з них: адже фактично таким чином було вказано винятки, а не надано змістовне правило.